

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 492/2018-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 11. októbra 2018 predbežne prerokoval sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného advokátom Mgr. Ing. Jurajom Trokanom, advokátska kancelária, Vajanského 10, Trnava, vo veci namietaného porušenia čl. 19 ods. 3, čl. 20 ods. 1, čl. 22 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd a čl. 8 ods. 1 a 2 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Prezídia Policajného zboru, národnej kriminálnej agentúry, národnej protizločineckej jednotky, expozitúry Západ v konaní vedenom pod ČVS: PPZ-128/NKA-PZ-ZA-2018 a jeho rozhodnutím zo 14. marca 2018 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDAKOVANÉ] o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 21. augusta 2018 doručená sťažnosť [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľ“) vo veci namietaného porušenia čl. 19 ods. 3, čl. 20 ods. 1, čl. 22 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd a čl. 8 ods. 1 a 2 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Prezídia Policajného zboru, národnej kriminálnej agentúry, národnej protizločineckej

jednotky, expozitúry Západ (ďalej len „vyšetrovateľ“) v konaní vedenom pod ČVS: PPZ-128/NKA-PZ-ZA-2018 a jeho rozhodnutím zo 14. marca 2018. Sťažnosť bola odovzdaná na poštovú prepravu 17. augusta 2018.

2. Zo sťažnosti a z pripojených listinných dôkazov vyplýva, že rozhodnutím vyšetrovateľa ČVS: PPZ-128/NKA-PZ-ZA-2018 zo 14. marca 2018 bolo v rámci zápisnice o vydaní veci rozhodnuté o vydaní mobilného telefónu Lenovo, Imei 1: 358957060304572, Imei 2: 358957060304580. Zo zápisnice vyplýva, že sťažovateľ bol vyzvaný na vydanie mobilného telefónu, a to po tom, čo bol vypočutý v procesnom postavení svedka. Po poučení podľa § 89 ods. 1 Trestného poriadku o povinnosti vec na vyzvanie vydať, po upozornení na možnosť odňatia veci, ako aj na možnosť uloženia poriadkovej pokuty (§ 70 Trestného poriadku) a po poučení o tom, že nie je povinný vec vydať v prípade, ak by tým spôsobil nebezpečenstvo trestného stíhania sebe, svojmu príbuznému v priamom rade, súrodencovi, osvojiteľovi, osvojencovi, manželovi alebo druhovi, či iným osobám v rodinnom alebo obdobnom pomere, ktorých ujmu by právom pociťoval ako vlastnú ujmu, sťažovateľ uviedol, že poučeniu porozumel, nežiadal žiadne doplnenie či vysvetlenie a dobrovoľne telefón vydal. K vydaniu veci uviedol, že v predmetnom mobilnom telefóne sa nachádzajú kompletne informácie vrátane spisov všetkých jeho klientov, a preto je toho názoru, že ak vyšetrovateľ požaduje od neho poskytnutie tohto zariadenia, mala by byť kontaktovaná Slovenská advokátska komora a malo by dôjsť k vyhotoveniu zálohy potrebnej pre účely tohto konania s tým, že nebude obsahovať ostatné údaje k ostatným klientom. Ďalej sťažovateľ podľa zápisnice uviedol, že je ochotný telefón vydať, pričom zároveň žiadal, aby si mohol vyhotoviť kópiu dát a kontaktov v telefóne tak, aby nebola ohrozená jeho profesijná advokátska činnosť.

3. Proti rozhodnutiu vyšetrovateľa podal sťažovateľ Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky podnet podľa § 363 ods. 1 Trestného poriadku, ktorý bol 6. apríla 2018 postúpený Okresnej prokuratúre Nitra.

4. Prípisom prokurátora Okresnej prokuratúry Nitra (ďalej len „prokurátor“) č. k. 1 Pv 83/18/4403-34 zo 6. júna 2018 bol podnet sťažovateľa na preskúmanie postupu vyšetrovateľa odložený ako nedôvodný.

5. Sťažovateľ zdôrazňuje, že mobilný telefón vydal na základe hrozby poriadkovej pokuty a vzhľadom na to pokladá jeho vydanie za odporujúce zákonu. Advokáta totiž nemožno nútiť vydať vec obsahujúcu skutočnosti týkajúce sa vzájomnej komunikácie klienta s advokátom, ako aj skutočnosti zverené klientom advokátovi.

Ďalej poukazuje na skutočnosť, že predmetná zápisnica neobsahovala poučenie podľa § 89 ods. 2 Trestného poriadku (povinnosť na vydanie veci sa nevzťahuje na listinu alebo na inú vec, ktorej obsah sa týka okolnosti, o ktorej platí zákaz výsluchu, okrem prípadu, keď došlo k oslobodeniu od povinnosti zachovať vec v tajnosti alebo k oslobodeniu od povinnosti mlčanlivosti).

Podľa názoru sťažovateľa nie je zrejmé, prečo bolo pre trestné konanie nevyhnutné vydanie „celého mobilného telefónu“ (zrejme má byť správne všetkých údajov z mobilného telefónu, pozn.) ako veci dôležitej pre trestné konanie, a to so všetkými údajmi týkajúcimi sa klientov sťažovateľa. V tomto postupe vyšetrovateľa absentuje proporcionalita medzi potrebou zaistenia veci dôležitej pre trestné konanie a právom jednotlivca na súkromný život a korešpondenciu.

Akceptovanie postupu zvoleného vyšetrovateľom znamená, že sťažovateľ ako advokát pod hrozbou poriadkovej pokuty a bez poučenia podľa § 89 ods. 2 Trestného poriadku musí vyšetrovateľovi sprístupniť skutočnosti, ktoré mu boli zverené ako advokátovi, ale tiež aj zoznam klientov a komunikáciu s nimi.

Napokon sťažovateľ uvádza, že predmetný mobilný telefón mu bol po vykonaní znaleckého dokazovania vrátený s tým, že neobsahoval žiadne skutočnosti potrebné pre trestné konanie vo veci ČVS: PPZ-128/NKA-PZ-ZA-2018. Obsah mobilného telefónu je naďalej súčasťou vyšetrovacieho spisu.

6. Sťažovateľ požaduje, aby ústavný súd o jeho sťažnosti nálezom takto rozhodol:

„1. Základné právo sťažovateľa na ochranu pred neoprávneným zhromažďovaním, zverejňovaním alebo iným zneužívaním údajov o svojej osobe podľa čl. 19 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky, vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, na listové tajomstvo, tajomstvo dopravovaných správ a iných písomností a na ochranu osobných údajov podľa čl. 22 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, domáhať sa zákonom ustanoveným postupom svojho práva na inom orgáne Slovenskej republiky podľa čl. 46

ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, domáhať sa ustanoveným postupom svojho práva na inom orgáne podľa čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd a právo na rešpektovanie súkromného a rodinného života podľa čl. 8 ods. 1 a 2 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Prezídia Policajného zboru Slovenskej republiky, Národná kriminálna agentúra, národná protizločinecká jednotka, expozitúra Západ v trestnom konaní vedenom pod sp. zn. PPZ-128/NKA-PZ-ZA-2018 porušené boli.

2. Základné právo sťažovateľa na ochranu pred neoprávneným zhromažďovaním, zverejňovaním alebo iným zneužívaním údajov o svojej osobe podľa čl. 19 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky, na listové tajomstvo, tajomstvo dopravovaných správ a iných písomností a na ochranu osobných údajov podľa čl. 22 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, domáhať sa zákonom ustanoveným postupom svojho práva na inom orgáne Slovenskej republiky podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, domáhať sa ustanoveným postupom svojho práva na inom orgáne podľa čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd a právo na rešpektovanie súkromného a rodinného života podľa čl. 8 ods. 1 a 2 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozhodnutím vyšetrovateľa Prezídia Policajného zboru Slovenskej republiky, Národná kriminálna agentúra, národná protizločinecká jednotka, expozitúra Západ v trestnom konaní vedenom pod sp. zn. PPZ-128/NKA-PZ-ZA-2018 porušené boli.

3. Rozhodnutie vyšetrovateľa Prezídia Policajného zboru Slovenskej republiky, Národná kriminálna agentúra, národná protizločinecká jednotka, expozitúra Západ zo dňa 14.03.2018 č. PPZ-128/NKA-PZ-ZA-2018 sa zrušuje.

4. Prezídium Policajného zboru Slovenskej republiky, Národná kriminálna agentúra, národná protizločinecká jednotka, expozitúra Západ v konaní vedenom pod sp. zn. PPZ-128/NKA-PZ-ZA-2018 a Okresnej prokuratúre Nitra v konaní vedenom pod sp. zn. IPv 83/18/4403 sa zakazuje pokračovať v porušovaní základných práv sťažovateľa zaručených Ústavou Slovenskej republiky a Listinou základných práv a slobôd a práva zaručeného Dohovorom o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

5. Sťažovateľovi sa priznáva primerané finančné zadostučinenie vo výške 5.000,-eur, ktoré je povinné Prezídium Policajného zboru Slovenskej republiky vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

6. *Sťažovateľovi sa priznáva náhrada trov konania, pozostávajúca z trov právneho zastúpenia v sume 324,82 € (2 úkony: prevzatie a príprava zastúpenia a spísanie a podanie sťažnosti, každý v sume 153,20 €; náhrada hotových výdavkov dvakrát 9,21 €), ktorú je Prezídium Policajného zboru SR, alebo Slovenská republika – Ministerstvo vnútra SR, povinné vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.“*

II.

7. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

8. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľov. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, návrhy podané oneskorene, ako aj návrhy zjavne neopodstatnené môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

9. Na rozhodnutie o sťažnosti nie je daná právomoc ústavného súdu.

Ako to z citovaného čl. 127 ods. 1 ústavy vyplýva, právomoc ústavného súdu poskytovať ochranu základným právam a slobodám je daná iba subsidiárne, teda len vtedy, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhodujú všeobecné súdy.

Zo skutkového stavu veci vyplýva, že sťažovateľ po tom, čo bol pod hrozbou uloženia poriadkovej pokuty donútený vydať mobilný telefón vyšetrovateľovi, využil

zákonnú možnosť požiadať prokurátora o preskúmanie postupu vyšetrovateľa. Hoci jeho podanie z 22. mája 2018 bolo označené ako podnet podľa § 363 ods. 1 Trestného poriadku (generálny prokurátor zruší právoplatné rozhodnutie prokurátora alebo policajta, ak takým rozhodnutím alebo konaním, ktoré mu predchádzalo, bol porušený zákon), vzhľadom na jeho obsah bolo považované za podnet na preskúmanie postupu vyšetrovateľa. Prokurátor o podnete sťažovateľa rozhodol tak, že ho odložil ako nedôvodný, a to s podrobným odôvodnením reagujúcim na námietky uplatnené v sťažnosti.

Keďže proti postupu vyšetrovateľa mal sťažovateľ účinnú zákonnú možnosť brániť sa podnetom podaným prokurátorovi, vo vzťahu k preskúmaniu postupu vyšetrovateľa, ktorý mal podľa sťažovateľa spočívať v nezákonnom donútení mobilný telefón vydať, nie je daná právomoc ústavného súdu. Postup vyšetrovateľa bol totiž oprávnený preskúmať prokurátor, čo vylučuje právomoc ústavného súdu vo vzťahu k preskúmaniu postupu vyšetrovateľa.

Inými slovami, pokiaľ chcel sťažovateľ dosiahnuť, aby ústavný súd jeho sťažnosť meritórne preskúmal, mal ju smerovať proti rozhodnutiu prokurátora o odložení podnetu ako nedôvodného.

10. Berúc do úvahy uvedené skutočnosti, ústavný súd rozhodol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde tak, ako to vyplýva z výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 11. októbra 2018